

Przegląd orzecznictwa Sądu Najwyższego w sprawach bankowych za okres od stycznia do czerwca 2015 r. (cz. II)

MIROSŁAW BĄCZYK

Poręczenie za długi zakładu opieki zdrowotnej. Skuteczność poręczenia

Umowa poręczenia za długi zakładu opieki zdrowotnej może być zaliczona do czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.d.l.¹ i dla jej skuteczności niezbędna byłaby wówczas zgoda organu założycielskiego i zadłużonego zakładu [wyrok SN z 9.01.2015 r. (V CSK 111/14), OSNC 2016, nr 1, poz. 6].

Rozstrzygnięcie to stanowi kontynuację stanowiska zajętego przez SN przede wszystkim w wyroku z 9.01.2014 r. (I CSK 428/13), OSNC 2015, nr 4, poz. 53, który zapoczątkował serię podobnych rozstrzygnięć SN w drugim półroczu 2014 r. i pierwszym półroczu 2015 r. [zob. bliżej M. Bączyk, *Przegląd orzecznictwa SN za okres od lipca do grudnia 2014 r. (cz. II)*, Monitor Prawa Bankowego 2015, nr 11, s. 56-57].

Wartość omawianego orzeczenia polega, jak zaznaczono w jego uzasadnieniu, na „rozwinieciu i uzupełnieniu” poprzedniej argumentacji prawnej [zawartej w wyroku z 6.06.2014 r. (I CSK 428/13)] w związku z odmiennym stanowiskiem, umotywowanym obszernie w sprawie przez powoda, znanego łódzkiego przedsiębiorcy, który zawodowo trudni się udzielaniem poręczenia za długi szpitali jako w pełni dopuszczalnej – jego zdaniem – pomocy finansowej świadczonej tym szpitalom. W omawianym wyroku zwrócono przede wszystkim uwagę na to, że bliskość konstrukcyjna i funkcjonalna cesji oraz subrogacji poręczyciela (art. 518 k.c.) pozwala na wysunięcie wniosku o możliwości zastępowania efektu prawnego cesji także umową poręczenia, gdy po wykonaniu obowiązku poręczycielskiego następuje **subrogacyjna zmiana wierzyciela** w pierwotnym stosunku obligacyjnym i pojawia się nowy wierzyciel szpitala (dłużnika głównego). Umowa poręczenia może być

¹ Ustawa z 15.04.2011 r. o działalności leczniczej (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 618, ze zm.), dalej: „u.d.l.”.